

पन्थः ठञ् । नवयज्ञप्रतिपादकपन्थव्याख्याने । पन्थे
नवयज्ञो वर्ततेऽस्मिन् काष्ठे तम इति वा ठञ् । २नव-
यज्ञविधानयोग्ये काष्ठे च ।

नाविक पु० नावा तरति “नौकाचरन्” पा० ठन् । १नावा
तारिषि । नौरक्ष्यस्य बाह्यतया व्रीक्षा० पक्षे ठन् ।
नौष्ठस्यदण्डचाकनेन नौकाचाकके शक्यधारे
“महावातसमुद्भूतामपरीक्षितनाविकाम् । अन्यनौप्र-
तिबद्धां वानोमेयाज्ञावमाहुराम्” काम०नी० “नाविक-
पुरुषे न विद्वांसः” । “अख्यातिरिति ते जण्ये ! सम्या-
नौनौविके त्वयि” इति च उद्धृतः ।

नाविन् लि०नौरक्ष्यस्य व्रीक्षा० पक्षे दनि । नाविके स्वामी ।
नावोपजीवन पु० नावा उपजीवनमस्य धाम्ने अलुक्त्स० ।

१नौकावनोपजीविजातिभेदे “निषादो मङ्गुर” सूते
दासं नावोपजीवनम् भा०सा० ४८४० सङ्करजात्युक्तौ ।

नाव्य लि०नावा तार्थ्यं यत् “वान्तोवि प्रत्यये” पा०आवादेशः ।

१नौकायातार्थ्ये देये २नौतार्थ्यं नद्यादौ च “नाव्याः सुप्र-
तराः नदीः” रघुः । नवस्य भावः यत्रञ् । १नूतनत्वे न०

नाव्युदक न० नावि स्थितमुदकं नावि अग्निहोत्रसमाप्तिं
यावदुदकम् । १नौकास्थिते जले अग्निहोत्रार्थमग्निप्रणने
कृते जलमाले च “तयोर्जलयोराहितमग्निना पाननिषेधः
कात्या०श्री० ४।१०।१५ उक्तौ यथा “अनृतातिथ्यप-
नोदपूतिदावाधानवीथपकृताव्युदकानि वर्जयेत्” सू०
नाव्युदकम् नौशब्देन “नौर्ह वा एषा खग्या ददग्नि-
होत्रमिति” सुतेरग्निहोत्रस्यते तेन अग्निहोत्रार्थमुद-
रणे कृते तत्समाप्तिं यावत् उदकपानं न कुर्यादित्यर्थः ।
अथ वा नावि नौकायां यदुदकम् तस्य पानं न कुर्या-
दिति मानवे “या अलनौव्यापः स्युर्न तासामाचासेह
क्षिप्तं दावोदध्यादिति” । यजमान आधानानन्तरमेतानि
यावज्जीवं वर्जयेत्” कर्क० ।

नाश पु० नश-भावे घञ् । १ध्वंसि निधने २अदर्शने ३पक्षायने
४यत्पक्षे च मेदि० । ध्वंसश्च जन्वाभावः इति नैया-
यिकाः अतीतावस्थेति सांख्याः “नाशः कारणवयः”
सांख्य० “लोङ् स्त्रेपक्षे इत्यनुयासनात् वयः सूक्ष्मतया
कारणेजविभागः स एषातीतावस्थास्त्वो नाश इत्युच्यते”
प्र०व०भा० । आत्यन्तिकनाशश्च कारणेन सह नाशः इति
भेदः “विभेदजनकेऽज्ञाने नाशमात्यन्तिकं गते” संक्षेप०
“अधिष्ठानावशेषो हि नाशः कल्पितवस्तुनः” वेदा०प०
“अस्तिभ्रंयात् बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात् प्रचक्षति” गीता ।

नाशन लि० नाशयति नश-णिच् ल्यु । नाशके “लिविधं
नरकस्तेदं द्वारं नाशनमात्मनः” गीता । ण्युच् नाशको
ऽप्यत्र “ये परस्नापहृत्तारः परस्नानाच्च नाशकाः” भा०
अहु० २३४० ।

नाष्टिक लि०नष्टं इव्यं स्वाभित्वेनाहति वा० ठञ् । १नष्ट-
इव्यार्हे तत्स्वामिनि । “अथ मूलनाष्टार्थं” प्रकाश
क्रवशोधितः । अदृष्टो उच्यते राज्ञा नाष्टिको जमते
धनम्” इति मनुः “यदि स्वं नैव कुरुते ज्ञातिभिर्ना-
ष्टिको धनम् । प्रसक्तविनिवृत्त्यर्थं चोरवद्वृत्तमर्हति”
वी०मि० व्यासः । प्रसक्तः चोरत्वसंग्रहः ।

नाष्ट्र लि० नश+णिच्-ङ् । नाशके स्त्रियां टाप् गौरादि
नशे मातानहीयन्त्यपहृणात् धितां ङीप् अनित्य
इति भित्त्वेऽपि स्त्रियां न ङीप् । “सूत्र्यो मा दिवाभ्यो
नाष्ट्राभ्यः पाठ” ताण्ड्य० ब्रा० १।४।२ “विद्वाभ्यो मा
नाष्ट्राभ्यः पाठि” यजु० १०।१२

नासत्य पु० द्वि०व० नाप्ति असत्यं यस्य नस्वाहित्यादिना
पा० नञः प्रकृतिभावः । अश्विनोक्तुमारयोः अमरः ।
“नासत्याभ्यां वयति वपुः” यजु० १८।८२ अश्विनोक्तुमारो
च द्वौ नासत्यदक्षनामानौ यथाह “देवौ तस्यासजायेता-
मश्विनौ भिन्नजां वरौ । नासत्यश्चैव दक्षश्च अतौ दाव-
श्विनाविति” हरिवं० ८४० । तेनास्य प्रत्येकामिप्रायस्वे-
एकवचनान्तापि हरिवं० तथाप्रयोगात् । निरुक्तकारस्तु
६।१२ “तौ अध्वर उगतो यज्जग्मे सुष्टी देभनं नासत्या
पुरन्विम्” इमाश्चमविकल नासत्यशब्दस्य निरुक्तिभेदा
नाह । सत्यावेव नासत्यावित्यौर्ध्वमः । सत्यस्य २प्रपे-
तारावित्यापावणः, नाशिकाप्रभवो वभूवृत्तरिति वा” ।
तयोनौसामवत्वं च अरुणात्मजशब्दे १५८४० दृश्यम् ।
नासमौजस् पु० भक्तमानवंप्रत्यक्ष कम्पलवर्हिषः पुत्रभेदे “अ-
समौजाः सुतस्तस्य नासमौजाश्च तावुभौ” हरिवं० १८४०
तत्पुत्रोक्तौ ।

नासा स्त्री नाश-शब्दे भावे ष्य । १शब्दे वा० करणे ष्य ।
२नाशिकायां श्गन्धपाह्वैन्द्रियभेदे च । हारोपस्थित
काष्ठे (भक्तकाष्ठ) (कपाक्षि) ख्याते ४५टाये अमरः
५वाचकवृत्ते राजनि० तत्पुत्रस्य नासाकृतित्वात्तस्य
तथात्वम् । नासायाः शुभाशुभवृत्तं गारुडे उक्तं यथा
“युक्ताशः सुखी स्वाश्च युक्ताशेऽतिजीवनम् ।
क्षिप्ताशरूपनाशः स्वादगम्यागमने रतः । दीर्घनाशे च
सौभाग्यं चौर आकृष्टितेन्द्रियः । क्षीयस्तुचिपिटाश